IRAK EL-KAİDE'Sİ

NASIL KURULDU?

لا اِلٰه اِلَا اللَه مُحَمَد رَسُولُ اللّٰه

تنظيم

قاعِدة الجِهٰاد

في بِـلٰاد الرَافـدين

Irak El-Kaidesi Nasıl Kuruldu?

**Bu yazı cihadi hareketler araştırmacısı Kévın Jackson tarafından kaleme alınmış[1] ve Müslümanları haberdar etmek için "Şeriatın Muhafızları" adına tercüme edilmiştir.*

17 Ekim 2004'te İslam Devleti'nin önceki örgütlenmesi olan Et-Tevhid ve'l-Cihad, liderleri Ebu Musab Ez-Zerkavi'nin cemaati adına "darlık ve bolluk zamanlarında dinleyip itaat etmek üzere mücahid Şeyh Usame bin Ladin'e" biat ettiğine dair bir beyan yayınladı. Bildiri sekiz ay boyunca "Şeyh Ebu Musab ve El-Kaide'deki kardeşler arasında görüşmeler olduğunu ve görüş alışverişinde bulunulduğunu" belirtiyordu. Sonuç olarak da "*Tanzimu'l-Kaidetu'l-Cihad fi Biladi'r-Rafideyn* (İki Nehir Beldesi El-Kaide Cihad Örgütü)" ya da bilinen adıyla Irak El-Kaidesi kurulmuş oldu.

Üzerinden 17 yıldan fazla bir zaman geçmiş olmasına rağmen bu sekiz ay boyunca gerçekleşen konuşmaların arkasındaki hikaye halen bilinmemektedir. Bugüne kadar konu hakkında en bilindik birincil kaynak Ez-Zerkavi'nin Usame bin Ladin ve vekili Eymen Ez-Zevahiri'ye yazmış olduğu 17 sayfalık bir mektuptu. 2004 yılının Ocak ayında ABD tarafından ele geçirilen bu mektubun metni Ürdünlü'nün (Şeyh Zerkavi) Irak'taki cihada dair tasavvurunu özetlediği ve eğer liderleri stratejisini onaylarsa El-Kaide'ye katılmayı teklif ettiği bir direniş planıdır. Her ne kadar sürecin başlangıcını anlamak için önemli olsa da bu mektup, El-Kaide Merkez'i ve onun Irak'taki mevkidaşı arasında olduğu gibi El-Kaide'nin kıdemli liderleri arasında da bir birleşmenin tartışıldığı çok daha büyük bir yazışmanın sadece bir parçasıdır. Dolayısıyla iki grubun sonuç olarak kuvvetlerini birleştirme konusunda nasıl anlaştıkları sorusu aynı şekilde muallakta kalmaktadır.

Geçen iki sene boyunca Bin Ladin'in Abbottabad'daki yerleşkesinden kurtarılan materyalleri enine boyuna araştırıyordum ve bu süreçte

[1] https://www.jihadica.com/abbottabad-insights-how-al-qaida-in-iraq-was-formed-part-1/

yapboza yeni ve önemli parçalar ekleyecek birkaç dosyayla karşılaştım. Bu dosya gerçekten bir parça aydınlatıcıydı. Dosya, “Vekil Han” tarafından yazılmış 18 Ekim 2004 tarihli beş sayfalık Arapça bir mektuptu. Yazar bu mektupta El-Kaide’nin dünya çapındaki son gelişmeleri hakkında Bin Ladin’i bilgilendiriyor ve böylece hem liderini durumdan haberdar ediyor hem de önemli sorunlarda ondan rehberlik etmesini istiyordu. Dosyanın önemli bir bölümü grubun Afganistan, Pakistan ve İran’daki çeşitli süreçlerinden bahsederken Han’ı en çok sıkıştıran meselenin Irak sahası olduğu açıktı ki onu “alev alev” olarak tarif ediyordu.

Bu yazı mektubun Irak yönüne odaklanacaktır. Görüleceği üzere mektup, Merkez El-Kaide ile Ez-Zerkavi’nin grubu arasındaki birleşmeleri sonucunu doğuran müzakereler hakkında en detaylı ilk elden haberleri sağlamaktadır. Yine bu mektup, Pakistan’daki El-Kaide ile Irak’taki Zerkavi’nin grubu arasında cereyan eden görüşmelerde rol oynayan ama daha az bilinen bazı aktörler hakkında da yeni malumatlar sunmaktadır. Vekil Han’ın mektubuna ek olarak ilk olarak burada zikri geçecek diğer bazı Abbottabad mektupları da -Bin Ladin ve E-Zerkavi’ninkiler dahil- küresel cihadi hareket tarihinin mihenk taşlarından birinin kroniğini çıkarmaya yardımcı olmaktadır.

Vekil ve Abdullah Han

Vekil Han ismi tanıdık gelmeyebilir ama o, Ebu’l-Ferac El-Libi’nin[2] künyelerinden sadece birisidir. Trablus doğumlu bu kıdemli El-Kaide savaşçısı 1990’ların başında Host’taki El-Faruk Kampı’nda eğitim aldıktan sonra örgüte katıldı. El-Libi, El-Kaide’nin askeri şurasının bir üyesi olarak 90’larda grubun Afganistan’daki eğitim-talim işlerinde önemli bir figür olarak ortaya çıktı. Gelecek çekirdek kadroların ve

[2] Yazının ileriki kısımlarında geleceği üzere Şeyh Ebu Ferac El-Libi; Şeyh Usame, Şeyh Eymen ve Şeyh Zerkavi arasında iletişimi sağlayan ve Irak mücahidlerinin El-Kaide’ye katılmasında büyük bir rol oynayan önemli şahsiyetlerdendir. Kendisi 2 Mayıs 2005’te mürted Pakistan istihbaratı tarafından yakalanıp ABD’ye teslim edilmiştir ve halen Guantanamo’da tutuklu bulunmaktadır. Rabbim onu esaretten kurtarsın. (Mütercim notu)

casusların -Fazıl (Abdullah Muhammed) Harun'dan[3] 11 Eylül saldırısını yapan bazı savaşçılara kadar- eğitmeni olarak hizmet verdi ve grubun eğitim kamplarını ve konukevlerini idare etti.

2001 yılının sonlarında Taliban rejiminin düşmesiyle El-Libi Pakistan'a yerleşti. Onunla beraber Horasan-Irak irtibatının merkezi aktörlerinden olan ve El-Libi'nin mektubunda Abdullah Han olarak bahsettiği Abdulhadi El-Iraki[4] de vardı. El-Iraki, Host'ta El-Libi ve diğerleriyle beraber Tacik gönüllülerin eğitimine katılmadan önce 90'ların başındaki Afgan İç Savaşı'nda Gulbeddin Hikmetyar'ın saflarında savaşmış eski bir Iraklı ordu subayıydı. Bin Ladin'in 1996 yılında Afganistan'a dönmesiyle beraber Bin Ladin'e katıldı ve ardından Afganistan'da El-Kaide'nin cephe komutanı ve Şura Meclisi üyesi oldu.

19 Kasım 2002 tarihli başka bir Abbottabad belgesine göre El-Libi ilk olarak Pakistan'da El-Iraki'nin vekili olarak görev yaptı. Zaman içerisinde Bin Ladin'e mektubunu yazdı ve -ABD'ye göre- Merkez El-Kaide'nin sadece Usame bin Ladin ve Eymen Ez-Zevahiri'ye bağlı genel idareciliğine terfi ettirildi. Aynı zamanda El-Iraki örgütün Afganistan'daki askeri çalışmalarında lider rolü üstlenmeye devam etti.

İkisi, Horasan'daki vazifelerinin yanı sıra El-Kaide'nin "Irak dosyasını" yönetmeyi ve Irak'ta Ez-Zerkavi'nin grubuyla bağları sıkılaştırma konusunda etkili olmayı başarmışlardı. Örneğin daha önce Host'taki Haldan Kampı'yla[5] ilişkili önde gelen Pakistanlı arabulucu Hasan Gül'ü (veya diğer adıyla Mustafa Hacı Muhammed Han[6]) Ez-Zerkavi'ye El-

---

[3] Şeyh Fazıl Harun Kenyalı bir mücahid ve Doğu Afrika'daki El-Kaide operasyonlarının başıydı. Eş-Şebab'ın en üst düzey komutanı olarak görev yapmıştı. 1998 ABD Büyükelçilikleri saldırılarında büyük rolü olduğu söyleniyor. 8 Haziran 2011 tarihinde Somali Askeri Kuvvetleri tarafından gizli bir yolculuk sırasında fark edilip öldürülmüştür. Rabbim şehadetini kabul etsin. (Mütercim notu)

[4] İleride de bahsedileceği üzere Şeyh Abdulhadi El-Iraki görev sebebiyle Irak'a geçmek isterken Gaziantep'te şüpheli görülerek yakalanmış ve daha sonra ABD'ye teslim edilmiştir. Kendisi halen Guantanamo'da bulunmaktadır. Rabbim esaretten kurtarsın. (Mütercim notu)

[5] Haldan Askeri Eğitim Kampı Afganistan'daki en eski ve meşhur kamplardan biridir. Tora Bora yakınlarındadır. Sovyet işgali sırasında kurulduğu söylenmekle beraber bazı önemli El-Kaide mücahidlerinin yetiştirildiği bir kamptır. (Mütercim notu)

[6] Şeyh Hasan, Suudi Arabistan'da doğmuş bir Paştun idi. El-Kaide'de üst düzey görevlerde bulundu. Ensaru'l-İslam cemaatine de üye olduğu iddia edilen Şeyh, 2004 yılı başlarında Kürt Peşmergeler

Kaide’nin elçisi olarak yollayan kişi El-Iraki’ydi. Gül, 23 Ocak 2004’te Irak Kürdistanı’nda yakalanana kadar bu görevi yerine getirdi ve Ez-Zerkavi’nin Bin Ladin ve Ez-Zevahiri’ye yazdığı 17 sayfalık mektup onun yanından çıkmıştı. Bu süreçte El-Iraki kendisi Irak’a gitmek istedi ancak Ez-Zerkavi bu fikri kabul etmedi.

El-Iraki’nin El-Kaide’nin Irak dosyasıyla ilişkisi en sonunda onun yakalanmasına yol açmıştır. 2006 yılının Haziran ayında Bin Ladin ona Irak’a gitmesini emretti ancak El-Iraki 16 Ekim 2006’da Gaziantep’te yakalandı.

Abbottabad belgelerinin ortaya çıkardığı şeylerden biri de El-Iraki’nin 2006 yılındaki başarısız girişiminin Irak’a gitmesi gerektiği ilk sefer olmadığıydı. Bin Ladin’in El-Libi’ye yazmış olduğu bir mektup en erken 2004 yılının Haziran-Ağustos aylarında El-Iraki’nin Pakistan’ın aşiret bölgelerinden Irak’a gitmek için ayrılmaya hazırlandığını gösteriyor. “Onun mümkün olduğunca çabuk ve güvenli bir şekilde ayrılması için sabırsızlanıyoruz.” diyor El-Kaide’nin lideri ve aynı zamanda El-Iraki’ye Irak’a gittiği zaman öncelikle ABD liderliğindeki koalisyona karşı cihadı desteklemesini tavsiye ediyor “ama -Şiilere karşı vs.- ikinci bir cephe açmaktan da uzak durması gerektiği” konusunda da uyarıyor.

Eğer Bin Ladin, El-Iraki’nin Irak’a gitmesi konusunda hevesli idiyse El-Libi’nin Bin Ladin’e yazmış olduğu -“Vekil Han” olarak imzaladığı- mektup bu düşüncenin El-Kaide içindeki herkesle paylaşılmaktan uzak olduğunu gösteriyor. El-Libi’ye göre plan, grup içerisindeki öncü kadrodan -Mısırlı iki komutan Halid El-Habib[7] ve Ebu Hasan El-Mısri[8]

---

tarafından yakalanıp Amerikan İstihbaratı’na teslim edildi. İki yıl boyunca CIA tarafından işkence gören Şeyh, daha sonra Pakistan’a iade edildi ve 2007’de serbest bırakıldı. 2012 yılının Ekim ayında Kuzey Veziristan’da bir CIA Drone saldırısına öldürüldü. Rabbim şehadetini kabul etsin. (Mütercim notu)

[7] Şeyh Halid, Pakistan ve Afganistan’daki El-Kaide’nin merkez yapısının bir üyesiydi. Kimi kaynaklara göre Mısırlı, kimilerine göre ise Faslı’dır. Irak, Çeçenistan ve diğer yerlerde deneyimi olan oldukça tecrübeli bir harekat komutanıydı. FBI’a göre dünyadaki en kabiliyetli ve en tecrübeli beş ya da altı teröristten biridir. Şeyh, 16 Ekim 2008’de ABD’nin Predator İHA saldırısında Pakistan’da şehid olmuştur. Rabbim şehadetini kabul etsin. (Mütercim notu)

[8] Şeyh El-Mısri, Şeyh Eymen ile beraber Mısır İslami Cihadı’nın bir üyesiydi. Daha sonra Afganistan’a gitti ve El-Kaide’nin Şura üyesi oldu. Aynı zamanda Şeyh Eymen’in genel yardımcılığını yürüttü. 11 Eylül

dahil- “birçok kardeşin” muhalif tutum sergilemesine yol açmıştı. O zaman El-Habib El-Kaide’nin Afganistan’daki askeri operasyonlarını yönetirken -ki bu yakın zamanda El-Iraki’den aldığı bir vazifeydi- El-Mısri de Zabul ve Kandahar bölgelerinden sorumluydu. El-Libi’ye göre kardeşler El-Iraki’nin gelişinin Irak’ta probleme yol açacağından korkmuşlar ve onun diğerleriyle problemli “iş halletme tarzından” bahsetmişlerdi. El-Libi kendisi El-Iraki’nin emir alma konusundaki zorluklarından bahsetmiş ve sonra mektupta El-Iraki liderliğinde Afganistan’daki “problemlerden” bahsedip bu problemlerin El-Habib’in yerini almasıyla “önemli ölçüde azaldığını” yazmıştır. Eğer El-Iraki Irak’a gidecekse orada hangi pozisyonda yer alacağı El-Libi için muammaydı. O Ez-Zerkavi’nin emiri mi olacaktı? Yoksa Ez-Zerkavi’ye tabi mi olacaktı? Yoksa bağımsız olarak mı çalışacaktı? Üç seçeneğin de olumsuz görünmesi sebebiyle Libyalı ve yakın çevresi El-Iraki’nin Ez-Zerkavi’ye danışman (müşavir) olarak göndermesi noktasında Bin Ladin’e tavsiyede bulundular. Meselenin hassaslığına binaen El-Libi kişisel olarak Bin Ladin’in ağırlığını koyması ve “El-Iraki’nin görevini ve rolünü tanımlaması ve onun için talimatlar öne sürmesi ve ayrılışı için açık bir plan ortaya koyması” için zorladı. Özellikle böyle yaptı çünkü El-Iraki Pakistan’dan ayrıldıktan sonra onunla iletişime geçmek çok daha zor olacaktı.

Irak’tan Haberler

El-Libi’nin bu uzun mektubu yazmasının tek sebebi El-Iraki’nin muhtemel yolculuğu hakkındaki endişeleri değildi. Libyalı aynı zamanda Ebu Cafer El-Iraki ile olan görüşmesi hakkında Bin Ladin’i bilgilendirme ihtiyacı hissetti. Ebu Cafer El-Iraki de Hasan Gül gibi üst düzey bir aracıydı, Haldan Kampı ile ilişkiliydi ve onun önde gelen figürlerinden Ebu Zubeyde ve İbnu’ş-Şeyh El-Libi ile yakın çalışmıştı.

---

sonrasında İran’dan geçerken yakalandı ve tutuklandı. 2015 yılının Eylül ayında serbest bırakılan Şeyh, oradan Şam’a geçti ve Nusra mücahidlerine katıldı. 28 Temmuz 2016’da Nusra Cephesi adına ses kaydı yayınlanan Şeyh, grubun El-Kaide ile tüm ilişkilerini kestiğini ve Fethu’ş-Şam olarak yeniden adlandırıldığını ilan etti. 26 Şubat 2017 tarihinde düzenlenen bir ABD AGM-114 R9X Hellfire füzesi saldırısında İdlib’in El-Mastume bölgesinde arabada seyahat ederken öldürüldü. Rabbim şehadetini kabul etsin. (Mütercim notu)

Ebu Cafer, El-Libi ile görüştüğü zaman Ez-Zerkavi'nin Horasan'daki El-Kaide'ye temsilcisi olarak hareket ediyordu. Merkezi teşkilatın "[Irak'ta] neler olduğunu öğrenmesi ve böylece kardeş 'Abdullah'ın [Abdulhadi El-Iraki]' işini ayarlayabilmesi" talebi üzerine Ebu Cafer "oradaki durumun hakikatını konuşmak" üzere gitti ve El-Libi'yi gördü.

Ez-Zerkavi adına El-Libi ile konuşan Ebu Cafer, Et-Tevhid ve'l-Cihad'ı sahadaki tartışmasız lider grup olarak tanımladı ve "orada yapılan operasyonların yüzde 90'ının kardeş [Ebu] Musab ve müttefikleri tarafından gerçekleştirildiğini" iddia etti. Bağdat'taki Birleşmiş Milletler karargahlarına 19 Ağustos 2003'te yapılan saldırı, El-Hille'deki Polonya askeri kampına 18 Şubat 2004'te yapılan çifte istişhad saldırıları ve Basra petrol terminaline 24 Nisan 2004'te yapılan istişhadi bot saldırıları dahil "bütün büyük operasyonlar ve küçük operasyonların pek çoğu" Ez-Zerkavi'ye atfedilebilir diye de not etti. Yine "mücahid grupların birçoğunun Ebu Musab'a katıldığını", bu yeni gelenlerin "cihad etmek için meşru bir biat" üzere oldukları ve bu grupların sayısının da artmakta olduğunu ekledi. "Görüşme sırasında [Ebu Cafer] ile beraber grupların üye sayılarını hesapladık ve o binlere ulaşıyordu ki buna diğer ülkelerdeki destekçiler dahil değildi. Bu rakamlar da abartılı değildir." diye yazdı El-Libi.

Irak sahnesi komşu Arap ülkelerden gönüllüler için erişimin kolay olması açısından da ümit vericiydi. "Suriye, Suudi Arabistan, Kuveyt ve Ürdün'den yollar açık" diyerek açıkladı Ebu Cafer bu durumu. Irak'a yığınla yabancı gönüllü akıyordu öyle ki "kardeşler onların akışını durdurmaya başlamıştı" ve bazılarını ülkelerine geri gönderiyorlardı.

Ez-Zerkavi'nin grubunun önde gelen konumu Irak'ın Sünni bölgelerindeki kontrol alanıyla tasvir ediliyordu. Ebu Cafer El-Libi'ye Felluce, Samarra, Bakube ve Ramadi'nin geniş parçalarında "tamamen egemen olduklarını" söyledi. Et-Tevhid ve'l-Cihad'ın merkez karargahlarını kurmuş olduğu Felluce'de cihadiler öyle bir güce ulaşmıştı ki geceleri devriye gezenler onlardı ve mücahidlerin

nezaretinde Iraklı polis memurlarının ve askerlerin gündüz devriye gezmesine izin veriyorlardı.

Yine Ebu Cafer'e göre orada "silah veya mühimmat eksikliği yoktu" çünkü "Irak ordusunun silahlarının ve mühimmatının yüzden 80'den fazlası kardeşlerin eline geçmişti". Yine onun iddia ettiğine göre mücahidler ile ABD piyasadaki patlayıcıları ve silahları satın alma konusunda hararetli bir çekişme içerisindeydi. Finansmana gelince; Ebu Cafer grubun kendi içerisinde "savaş ganimetleri" ile kaynak toplayabildiğine ve halen düşmanın yaptığı tekliflerin miktarına rağmen fidye almak için esirleri -Ez-Zerkavi tarafından 2004 Baharı'nda infaz edilen ABD vatandaşı Nicholas Berg'in tutukluluğunda dahil- kullanmadığına işaret ediyordu.

Irak'ta daha geniş bir isyan da El-Libi ile Ebu Cafer arasında tartışılan konulardan biriydi. Ele alınan gruplardan biri de Ez-Zerkavi ile iş birliği yapan ve Merkez El-Kaide'ye bağlı Kürt çoğunluklu cihadi bir grup olan Ensaru's-Sünne idi. El-Libi'ye göre "çalışmaları oldukça sınırlı" gözüküyordu ve "kendi alanlarında (Kürdistan) etkin halde olmaya isteksizlerdi". Bu da birçok üyesinin Ez-Zerkavi'nin safına geçmesine sebep oldu.

Tartışma yine Irak İsyanı'nın cihadçı olmayan unsurları etrafında da döndü. Sünni İslamcı silahlı bir grup olan Irak İslam Ordusu (*El-Ceyş El-İslami fi'l-Irak*) hakkında El-Libi'ye onun bilindik cihadi cephelerin eski askerlerinden veya gazilerinden olmayan "hüviyeti meçhul Iraklı kardeşler" tarafından oluşturulduğu ancak onların "iyi kardeşler" olduğu ve onlarla Ez-Zerkavi'nin grubu arasında "güzel bir iş birliği" olduğu söylendi. Başka bir Sünni Iraklı silahlı grup olan İslami Parti'ye gelince El-Libi çok da hevesli değildi. Onların "konumları sana malumdur" diyor ve onların bazı üyelerinin küçük operasyonlar gerçekleştirmeye başladığını ekliyordu.

Dış Operasyonlar

El-Libi, Ez-Zerkavi'nin grubundan gelen bu umut verici raporların ışığında El-Kaide'nin küresel emellerini gerçekleştirmek için Irak cihadından faydalanmaya hevesliydi. Mektupta danışmış olduğu arkadaşlarıyla beraber Pakistan merkezli dış operasyonlar kanadını Irak'a taşımayı tasarlıyor ve "özel faaliyetler [alanında] (mesela terör saldırıları) deneyimli kardeşlerden birini" orada görevlendirmeyi öneriyordu. Birinci Afgan Cihadı'nın gazilerinden iki Mısırlı bu iş için baş adaylar olarak gösteriliyordu: Hamza Âl Er-Rabi'a[9] ve Abdurrahman El-Muhacir. Ez-Zevahiri'nin önceki koruması olan Âl Er-Rabi'a kariyerine El-Kaide'ye katılmadan ve onun dış operasyonlar kanadını yürütmeden önce güvenlik komitesini idare ettiği Mısırlı El-Cihad Grubu'nda başladı. El-Muhacir'e gelince o da El-Kaide'nin Horasan ve deniz aşırı saldırıları için -1998 Doğu Afrika bombalı eylemi dahil- baş bomba yapımcısıydı ki bu sebeple "istişhad operasyonları mühendisi" lakabını almıştı.

El-Libi bu riskli kaydırmayı meşrulaştırmak için Pakistan'daki El-Kaide'nin ülkedeki üyelerine yönelik artan güvenlik baskıları neticesinde karşılaştığı zorlukların altını çiziyordu. Geçen aylar zarfında El-Kaide'nin Karaçi, Lahor ve Kuetta'daki altyapısına yapılan bir dizi baskın Er-Rabi'a ve El-Libi'nin uluslararası saldırıları kolaylaştırmak ve yönetmek için güvenmiş oldukları ağı hasara uğratmıştı. Kayıplardan biri de El-Kaide'nin İngiltere'deki tersimlerinde rol alan Pakistanlı bir bilgisayar mühendisi olan Naim Nur Han[10] ("Talha") idi. Bu engellemeler neticesinde "Er-Rabi'a'nın grubunun üyelerinden çoğu yakalandı" diye de hayıflanıyordu El-Libi.

Bu süreçte örgüt "bazı önemli belgeleri" de kaybetti diyor El-Libi özellikle Pancab'ın Gucerât şehrindeki El-Kaide'nin "belgeler ofisine" (*mektebu'l-vesaik*) 24 Temmuz 2004'te düzenlenen baskına atıf

---

[9] Şeyh Hamza 30 Kasım 2005'te Kuzey Veziristan'da ABD SİHA saldırısında öldürüldü. Rabbim şehadetini kabul etsin. (Mütercim notu)

[10] Mücahid Naim kardeş Pakistanlı bir bilgisayar uzmanıydı. ABD ve İngiltere'de bir dizi saldırılar planlarken yakalandı ancak 20 Ağustos 2007'de delil yetersizliği sebebiyle serbest bırakıldı. Son durumuna dair bilgi bulamadık. Yaşıyorsa Rabbim onu korusun, vefat etmişse rahmet etsin. (Mütercim notu)

yaparak. Bu baskın, 1998 Doğu Afrika Konsolosluk bombalı saldırılarına katılmış ofisin kıdemli bir üyesi Tanzanya'dan Ahmed Halfan Geylani[11] ("Heysem") ve bir El-Kaide eğitimcisi olan Ebu Tarık El-Pakistani'nin yakalanmalarına yol açmıştı. Er-Rabi'a, Gucerât baskını sırasında yakalanmaktan kıl payı kurtulmuş olsa da "kardeşimiz Er-Rabi'a'nın çalışması ciddi derecede etkilendi" ve "onun işleri fiili olarak durduruldu" diye de bir değerlendirme yapıyor El-Libi.

Bunun aksine Irak cephesi, ulus ötesi saldırılara canlılık kazandırmak için El-Kaide'ye yeni bir fırsat sunuyordu. Oraya taşınmak El-Libi ve yardımcılarının gözünde dış operasyonlar bölümünün çeşitli zeminlerden gelen muazzam bir yabancı savaşçı akınından istifade etmesine, gelecek görevlerde kullanılabilecek yeni elemanlar yetiştirilmesine ve daha genel olarak kapasite ve deneyimin geliştirilmesine olanak sağlayabilirdi. "Basitçe bir ev kiralamanın veya dışarıdan bir kardeşi getirmenin" en az bütün bir operasyon kadara mâl olduğu Pakistan'ın aksine Irak kolaylıkla erişilebilir olma yönünden avantajlıydı. "İşler hızlanana veya sen faaliyetleri Irak'ta konumlandırmayı onaylayana kadar" diyor El-Libi Bin Ladin'e, El-Kaide'nin denizaşırı saldırılar planlama kapasitesi sınırlı kalacaktır.

Yakın Düşmanı Hedef Alma

El-Libi ve Ebu Cafer görüşmeleri sırasında tartışmalı bir mesele olan öncelikli hedef -uzak düşmana (ABD ve Batı) mı saldırılmalı yoksa yakın düşmana (mürted hükümetler ve müttefikleri) mı saldırılmalı?) meselesini de ele aldı. El-Libi, Et-Tevhid ve'l-Cihad'ın Ürdün, Suriye ve Lübnan dahil komşu ülkeler için hazırlıklar yaptığını not ederek "mürtedlerle savaşma konusuyla ilgili bazı sorunlarla" alakalı Ebu Cafer'in kendisine soru sorduğunu naklediyor. Silahları taşımanın ve depolamanın yanı sıra bu hazırlıklar çok sayıda askeri eğitmeyi ve

[11] Şeyh Ahmed 2004 yılında Pakistan mürted kuvvetleri tarafından ABD ile ortak bir operasyonda yakalanmıştır. 2009 yılına kadar Guantanamo'da tutulan Şeyh daha sonra mahkemeye çıkarıldı ve 25 Ocak 2011 ömür boyu hapse mahkum edildi. 10 Mayıs 2019'da Kentuck'deki USP McCreary hapishanesine 02476-748 mahkum numarasıyla transfer edildi. Rabbim Şeyh'i esaretten kurtarsın. (Mütercim notu)

“Amerikalılar ayrıldığında gerçekleşecek olası çöküşler ve değişimler” için ülkelerine geri göndermeyi içeriyordu.

El-Libi buna Bin Ladin’in “mürtedlerle savaşmaya karşı olmadığını”, bunu cihadın “ileri bir aşaması” olarak gördüğünü ve “şu aşamanın en büyük küfürle (Amerikalılarla) savaşma aşaması ve bunun mücadelenin anahtarı” olduğuna inandığını söyleyerek cevap verdi. Yine de El-Libi, Ez-Zerkavi’nin stratejisini onayladığını muhafaza ederek Ebu Cafer’e olumlu bir yanıt verdi. “Ez-Zerkavi’nin yaptığı şey” dedi El-Libi Ebu Cafer’e, yani “Irak’taki Amerikalıları ve onlara yardım eden tüm mürtedleri vurmak” ve “Irak sahnesini eğitim ve düzenleme anlamında diğer ülkelere hazırlık yapmak için” kullanmak “kesinlikle doğru” idi.

Ez-Zerkavi her ne kadar daha geniş bölge için planları konusunda en azından El-Kaide’yle anlaşmış olsa da kendi grubunun mezhepsel bir iç çatışmayı tetiklemek için saldırıp durduğu Irak Şia’sına bakışı konusunda uzlaşmaz gözüküyordu. El-Libi mektubunda Ebu Cafer’e özellikle Şia’ya karşı operasyonlar ve açıkça Kerbela ve Necef’tekiler hakkında sorduğunu ve Iraklı’nın “neredeyse tamamının” sorumluluğunu üstlenmekten çekinmediğini anlatıyor. Ebu Cafer’e göre bu şiddet operasyonlarının meşruiyeti savaş sonrası siyasi boşlukta oluşan Şia entrikalarıydı. Ebu Cafer’in söylediğine göre Şia, Bağdat’a gidip Sünni camileri ele geçiren Bedir Tugayı’nı kurmuştı. Yine onlar Sünni dini figürleri yakalamış, Sünni erkek ve kadınlara saldırmışlardı. El-Libi’ye söylendiğine göre Sünniler Şia sebebiyle “korku içersinde” yaşamışlardı. Şiaların “küfür milletleri” tarafından oluşturulan “polisin ve ordunun çekirdeği” olduğunu zikretmeye gerek bile yoktu. Bunların tümünden ötürü Sünniler Şia’yı “bastırmayı” gerekli görüyordu ve durum “ciddi anlamda değişmişti ve Şia, mücahidleri hesaba katmaya başlamıştı”.

Ebu Cafer ile konuşmasının ardından El-Libi görüşme tutanaklarını Ez-Zevahiri’ye gönderdi. Mısırlı, “mürtedler (yani komşu devletler)” hakkında El-Libi gibi cevap verse de -Bin Ladin’in tutumuna benzer olarak- Irak’taki Şia’ya karşı “bir cephe açmaya” karşı olduğunu

Libyalı'ya iletti. Ancak El-Libi meselenin hassaslığına binaen Ez-Zevahiri'nin bu cevabını Ez-Zerkavi'nin takımıyla paylaşmaktan çekindiğini Bin Ladin'e açıklıyordu. Bu karar -diğerlerinin yanında- Hamza Âl Er-Rabi'a ve Ez-Zevahiri'nin damadı ve El-Kaide'nin Es-Sahab Medya Kuruluşu'nun başkanı olan Abdurrahman El-Mağribi[12] ile istişare edilerek alınmıştı. El-Libi'nin görüşü Ez-Zevahiri'nin fikrini şimdilik Ez-Zerkavi'den saklamanın en iyisi olacağıydı nitekim Zevahiri'nin Şia hakkındaki "kararı" "kardeşlere kalırsa sahadaki vakıaya uymayabilirdi". Muhtemelen Libyalı bunu Ez-Zevahiri'nin talimatlarının onları iki arada bir derede bırakacağı ve her halükarda bunu onlara şu noktada aktarmanın gerekmediği nitekim -inandığı gibi- biat süreci tamamlandığında zaten böyle bir emrin Ez-Zerkavi'nin grubu için bağlayıcı olacağı düşüncesiyle gerekçelendirdi. Ez-Zevahiri'nin görüşleri El-Libi'nin bilgilendirmesine dayalı olduğu için Libyalı bu meselede daha sonra Bin Ladin ya da Ez-Zevahiri'ye gönderilmek üzere Ez-Zerkavi'den "detaylı bir rapor" istemeye karar verdi. Böylece "bizim tarafımızdan gelecek ilk emirle kardeşleri nahoş bir duruma sokmayacak" daha bilinçli bir karar verilebilecekti.

Ez-Zerkavi'den El-Libi'ye yazılmış olduğu neredeyse kesin müteakip bir Abbottabad belgesinde isimsiz yazar, Irak'taki faaliyetlerini El-Kaide'nin anlamasının ve desteklemesinin kendisi için ne kadar önemli olduğunu açıklamaktadır. "Bizim buradaki stratejimiz diğer herhangi bir yerden farklı" diyor yazar ve "bu yüzden bunun hepsini açıklaması için [Ebu] Cafer'i size gönderdik" diye de ekliyor. Ebu Cafer'in görevinin bir parçası da dolayısıyla El-Kaide'nin Et-Tevhid ve'l-Cihad hakkında sahip olabileceği endişeleri -en önemlisi de Şia meselesini- gidermekti. Öyle ki "her şey açık ve net olacak" ve birleşmeye hiçbir engel kalmayacaktı. Sert menheci hakkında El-Kaide'nin geçici kuşkularının farkında olan Ez-Zerkavi, eğer ortada "buradaki işlerin doğasına aykırı bazı fikirler" varsa "bunun kuşkusuz bu zamanda hiç ihtiyacımız

[12] Şeyh hakkında fazla bilgi bulunmamakla beraber halen FBI'ın en çok arananlar listesindedir. İran, Afganistan veya Pakistan'da olduğu düşünülmektedir. Rabbim onu korusun. (Mütercim notu)

olmayan bir kargaşa ve çekişmeye sebep olacağından" endişeliydi. Stratejisi hakkında Ez-Zevahiri'nin endişeleri olduğu gerçeği bilinçli bir şekilde El-Libi tarafından Ez-Zerkavi'den gizlenmişti.

El-Kaide'ye Katılma

Ez-Zerkavi temsilcisi Ebu Cafer'i El-Libi ile görüşmesi için gönderdiğinde Merkez El-Kaide'ye Irak'taki "vakıanın hakikatini" aktarmanın yanında daha önemlisi kendi adına Bin Ladin'e biat etmesi için Ebu Cafer'i görevlendirmişti. Ebu Cafer, Ez-Zerkavi'nin güzel haberleri duyurmadan önce Bin Ladin'in onayını beklediğini El-Libi'ye bildirdi. El-Libi, birleşme sürecinin nasıl sonuçlandığının detaylı bir tarifini 17 Ekim 2004'te grubun biat ilanına giden yolu açan kendisi ile Ez-Zerkavi'nin grubu arasındaki -şifrelemeyle yazılmış- nihai yazışmayı iliştirerek mektubunda Bin Ladin'e vazetti.

Bin Ladin'e aktarıldığına göre El-Libi, zannınca "biat konusunun inşaallah tamamlandığını" ve El-Kaide'nin üst düzey liderlerine danışılması gereken tek sorunun ilanın çerçevesiyle alakalı olduğunu Ebu Cafer'e söyledi. El-Libi görüşmeden sonra meseleyi Ez-Zevahiri ile ele aldı. Zevahiri birleşmeyi tebrik etti ama bir ikazı da ekledi: İlan sadece Ez-Zerkavi'nin adına değil "Irak'taki mücahidlerin tümü" adına yapılmalıydı. El-Libi ve arkadaşları -Hamza Âl Er-Rabi'a ve Abdurrahman El-Mağribi dahil- Ez-Zevahiri'nin bu fikrine katılmadılar. Libyalı mektubunda bu durumu Bin Ladin'e Ez-Zerkavi'nin kendi grubu dışındakiler üzerine otorite iddia edemeyeceği, sanki bütün direnişi temsil ediyormuşçasına "Irak'taki mücahidler" adına bir beyanın ters tepmeye neden olup girişimi zayıflatabileceği gerekçesiyle açıkladı. Bu tereddütlerin sebebi Ez-Zerkavi'nin yerel askeri çevredeki kapsamının sınırlı olduğunu El-Libi'nin bilmesi olabilir. Ürdünlü'nün grubu için görünürde "Irak liderliği" söz konusu bile değildi ve Iraklı gazi cihadiler savaşa sırtlarını dönmüşlerdi.

Ez-Zevahiri ve diğer yakın yoldaşlarla istişarelerin ardından El-Libi, El-Kaide liderliğinin nihai mülahazaları hakkında bilgilendirmek için Ez-

Zerkavi'nin grubuna bir mesaj iletti. "Baba'nın [Ez-Zevahiri'nin] yoldaşı, Ahmed'e [Ez-Zerkavi'ye] Allah'a güvenmesini ve vuku bulan şeyi ilan etmesini söylüyor. Ve ilanın sizin grubunuz adına [Et-Tevhid ve'l-Cihad] yapılmasını tavsiye ediyor." El-Libi, Ez-Zerkavi'ye yeşil ışık yakmanın yanı sıra El-Kaide'nin "buradaki kardeşlere olup biteni açıklamak ve bazı meselelerde seninle istişare etmelerini sağlamak için durumunuz hakkında daha detaylı bir rapora" ihtiyaç duyduğunu bildirdi. Yani El-Kaide ile Ez-Zerkavi'nin Irak Şia'sı hakkındaki fikir ayrılığını ima ediyordu.

Ez-Zerkavi 6 satırlık bir mesajla El-Libi'ye şöyle cevap verdi: "Cevabınızla ferahladık ve mesajınızla mutlu olduk. Ve inşaallah 48 saat içerisinde Baba'nın [Bin Ladin'in] çocukları ve önerdiğiniz gibi kökün [El-Kaide'nin] bir dalı olduğumuzu yeni ismin 'Cemaatu't-Tevhid' yerine 'Ketaibu't-Tevhid' olması şartıyla resmen ilan edeceğiz." El-Libi, Bin Ladin'e bu mesajı aldıktan sonra "ilanı beklediklerini" aktarıyor ve o zaman Ez-Zerkavi'den -ilintilenmemiş- başka bir mesaj alıyor. Mesajda Ez-Zerkavi grubunun "tam katılımı" istediği öyle ki kendini yeniden adlandıracağı ve "El-Kaide ve falanca tabur veya taburlar adına operasyonları üstleneceğini" söylüyor. El-Libi buna "tam da istedikleri şeyin" bu olduğu, Ez-Zerkavi'nin grubunun "meşhur şirket adı [El-Kaide] ve meşhur şirketimize ait tabur veya taburlar adına" operasyonları üstlenmeleri gerektiğini söyleyerek ve birleşmenin "sadece yöneticisi değil sizin şirketiniz adına" olmasında ısrar ederek cevap vermiştir.

Birleşmeden önce El-Libi'ye gönderilen son (sözlü) mesajda Ez-Zerkavi, El-Kaide'nin girişimi tebrik edeceği, Irak ve Şam'daki diğer savaşçıların da ona katılmasını ve desteklemesini tavsiye edeceği resmi bir beyanı Libyalı'dan ısrarla istemiştir. Ürdünlü bu beyanın bizzat Bin Ladin tarafından yayınlanmasını istiyordu.

El-Libi mektubunda Ez-Zerkavi'nin talebi doğrultusunda Bin Ladin'in bir şey yapmasını önermektedir. Felluce'deki kardeşlerin karşılaştığı zorlukları düşünürsek Bin Ladin "oradaki gençliği cesaretlendirecek"

bir beyan yayınlamalı ve Irak ve Şam'daki Müslümanları El-Kaide'nin yeni koluna katılmaya teşvik etmeliydi, diye açıklıyor El-Libi. O'na göre bu Bin Ladin için Ez-Zerkavi'nin grubunun El-Kaide'ye katılmasını resmi olarak onaylama adına bir fırsat da olabilirdi. Sözlerinin ağırlığını hesaba katarsak Bin Ladin'in "tebriği" "Ez-Zerkavi'nin pozisyonunu güçlendirebilirdi".

Bin Ladin Devre Dışı Mı?

Abbottabad belgelerine dayanarak El-Kaide liderinin kendi örgütüyle Ez-Zerkavi'nin grubu arasındaki konuşmalara neredeyse dahil olmadığı yargısına varabiliriz.

Öncelikle El-Libi'nin birleşme gerçekleştikten *sonra* uzlaşma süreci hakkında Bin Ladin'i bilgilendirmek için bu mektubu yazdığının altını çizmekte fayda var. Ez-Zerkavi'nin grubunun beyanı 17 Ekim 2004'te yapıldı ki bu El-Libi'nin mektubu yazmasından bir gün önceydi. Bahsedilen olayların akışı da bunu göstermektedir. El-Libi, Ebu Cafer ile olan görüşmesinin tarihini vermemiştir ama Bin Ladin'e Iraklı tarafından sağlanan Et-Tevhid ve'l-Cihad'ın üye sayısı bilgisinin "dört ay önceden" -yani Haziran- olduğunu söylemektedir. Yine o Mayıs ile Temmuz arasında gerçekleşen ölümler ve casus yakalamaları hakkında liderini bilgilendirmiştir. Muhtemelen bu Ebu Cafer'in tutukluluğu süresince -2005'te Irak'ta- bahsettiği ve El-Libi'nin "Ez-Zerkavi'den Afganistan'daki helikopterlere ve diğer askeri hava araçlarına karşı El-Kaide'nin kullanımı için Çin yapımı uçak savarlar talep ettiği" "2004 ortası görüşmenin" aynısıydı. Bunların hepsi Libyalı'nın aylarca Bin Ladin'e yazmadığını göstermektedir.

İkisi arasında uzun bir iletişim kopukluğu olduğu daha sonra El-Libi tarafından da mektubunda doğrulanmıştır. Nitekim o birleşmeden önce Ez-Zerkavi ile olan nihai yazışmasının ardından Abdulhalık'ın -El-Libi'nin sorgudaki ifadesine göre 2003 ortalarından beri Bin Ladin'e aracı olan kişi- kendisini aradığına dair bir mesaj aldığını söylüyordu. "Bu meseleyi sana haber verme şansı vermiş olduğu için çok mutlu

oldum ve Allah'a hamd ettim." diye yazıyor daha önce böyle yapamadığını belirterek.

Bu iletişim kopukluğunun önemi El-Libi'nin görevlerinde yatıyor. Libyalı'nın Bin Ladin ile örgütün geri kalanı arasındaki bağlantının denetçisi olduğunu göz önüne alırsak ikisi arasındaki herhangi bir iletişim kopukluğu El-Kaide liderinin haberdar olma ve vaktinde talimat gönderme için oldukça az seçeneği kalması anlamına geliyor. Bu zamanda Bin Ladin'e ulaşmak El-Libi gibi kıdemli biri için bile kolay değildi. El-Libi mektubunda bunu alenen kabul ediyor ve Ez-Zerkavi'nin bireysel olarak Bin Ladin'in birleşmeyi onaylaması talebine cevap olarak "Tabi ki oradaki (Irak'taki) kardeşlerimiz bizim mektuplaşmamızın ne kadar uzun sürdüğünü bilmiyorlar." diyor.

El-Kaide'nin emirinin birleşme sürecini yönetememesiyle bu görevin vekilinin başına kaldığı görülmektedir. Kuşkusuz El-Libi'nin Ebu Cafer ile görüşmesinin ardından ilk bilgilendirdiği kişi Bin Ladin değil Ez-Zevahiri idi. Birleşmeye yeşil ışık yakan ve ilandan önce Ürdünlü'nün grubuna son direktifleri veren de Ez-Zevahiri idi. Yukarıda bahsedilen mektubunda Ez-Zerkavi etkili bir şekilde "büyük abinin [Bin Ladin] aramızda olan şeylerden haberdar olmakta gecikmesi" sorununa değiniyor ama "doktor [Ez-Zevahiri] olayın içinde ve durumdan haberdar olduğu sürece" bunun bir problem teşkil etmeyeceğini de ekliyor. Yetkinin Mısırlı'ya devredilmesi büyük ihtimalle El-Kaide'nin karar verme sürecini hızlandırmasını sağladı. Nitekim bildirildiğine göre Bin Ladin Haripur'da saklanırken hem Ez-Zevahiri hem de El-Libi Bacur'da -Pakistan'ın kabile alanlarında- konumlanmıştı.

Merkez El-Kaide'nin başına bela olan diğer iletişim aksaklıkları da vardı. Nitekim bu El-Libi'nin ilk ekinde gösterilmektedir ki orada "yakın zamanda burada bizi etkileyen durumlar sebebiyle cevap vermede yaşanan gecikmeden" ötürü Ez-Zerkavi'nin grubundan özür diliyordu. Bu zorluk muhtemelen El-Libi'nin o zaman atlattığı şahsi badirelerinden kaynaklanıyordu. 2004 yılına gelindiğinde 2003 ortalarından beri saklanmış olduğu Abbottabad'da birçok baskından

kaçması sebebiyle Pakistan'ın en çok aranan firarilerinden olmuştu. Bu onu yeraltına gitmeye ve 2004 ortalarında Bacur'a yeniden yerleşmeye sevk etti.

Sonuç

Birlikte bakıldığında bu makalede incelenmiş olan Abbottabad dosyaları El-Kaide ile Et-Tevhid ve'l-Cihad ilişkisi tarihine zengin ve ufuk açıcı bir katman sunmaktadır. Şu ana kadar ikisi arasındaki müzakerelerin sadece ilk aşamalarının bir kısmı incelendi. Daha önce de bilindiği gibi Abdülhadi El-Iraki -Şeki, Güney Veziristan'daki üssünden 2003 yılı boyunca Ez-Zerkavi'nin grubu ile iletişim kuruyor- Pakistan ile Irak arasında personel ve teknoloji transferini görüşüyordu. Ancak iletişim El-Iraki'nin elçisi Hasan Gül'ün -Ez-Zerkavi'nin teklifini El-Kaide liderliğine taşırken- 2004 yılı Ocak ayında Veziristan'a geri dönerken yakalanması sebebiyle kesilmişti.

Abbottabad dosyaları sayesinde daha sonra ne olduğuna dair artık daha iyi bir fikrimiz, yer alan aktörlere dair daha çok bilgimiz ve El-Kaide içindeki müzakere temelli komuta ve kontrol dinamikleri hakkında daha derin bir anlayışımız var. Gördüğümüz gibi süreç boyunca Bin Ladin çoğunlukla yoktu ve sürecin başarılı sonucunu da muhtemelen medyadan duydu. Bin Ladin emin olmak için Ez-Zerkavi'ye daha çok yaklaşmaya hevesli görünüyordu. 2004 yılı Haziran-Ağustos mektubunda muhtemelen Ez-Zerkavi'yi kast ederek El-Libi'ye şöyle söylemişti: "Et-Tenbul [Kısa] ile çalışmanın ve ona ihtiyacı olan her şeyi sağlamanın gerekliliğini vurguluyoruz." Ancak aslında müzakereyi yöneten Ez-Zevahiri'ydi ve idari kararlar verme konusunda kendisine güvenilmişti ki bu görevi sürdürmeye Irak, Arap Yarımadası ve Somali ile alakalı meselelerde devam edecekti.

Abbottabad dosyaları yine Bin Ladin ve Ez-Zevahiri'nin ötesinde El-Kaide'nin "genel müdürü" Ebu'l-Ferec El-Libi'nin müzakereyi çok

yakından idare edenlerden biri olduğunu göstermektedir. Dahil olan diğer aktörlerin aksine El-Libi'nin Ez-Zerkavi'nin grubuna doğrudan erişimi vardı, Ürdünlü'nün temsilcisiyle görüşüyor ve Irak'a mesajlar gönderiyordu. Dolayısıyla Bin Ladin ve Ez-Zevahiri durumdan haberdar olmak ve talimatlarını Ez-Zerkavi'ye iletmek için ona güveniyorlardı. Yine Abbottabad dosyalarından öğreniyoruz ki El-Libi bu konuşmalarda küçük bir kıdemli yardımcılar kadrosuna dahildi. Her ne kadar bu isimler -Hamza Âl Er-Rabi'a, Abdurrahman El-Mağribi, Halid El-Habib, Ebu'l-Hasan El-Mısri ve Ebu Abdurrahman El-Muhacir- daha önce biliniyor olsa da Et-Tevhid ve'l-Cihad ile olan müzakerelerle ilişkili oldukları ilk defa ortaya çıkıyor. Bu figürler hep beraber sürece -Ez-Zevahiri'nin Şia'ya karşı duruşunu Ez-Zerkavi'den saklama konusunda El-Libi'nin kritik kararı dahil- fikir veren bir danışma heyetini (şura) temsil ediyorlardı.

Abbottabad dosyaları ayrıca El-Kaide tarafından Pakistan'da karşılaşılan zorlu güvenlik ortamının örgütü nasıl da Irak'ı operasyonlar için alternatif bir bölge olarak değerlendirmeye zorladığını gözler önüne sermektedir. Nitekim örgütün Er-Rabi'a gibi önemli figürleri oradan dış operasyonları planlaması için sevk etmeye istekliliği buna örnek oluşturmaktadır. Belgeler yine İslamabad yönetiminin 2004 yılındaki sıkı önlemlerinin nasıl da örgütün iletişim kanallarını bozarak müzakere sürecini sekteye uğrattığını ve El-Libi'yi daha derinlere saklanmaya ittiğini göstermektedir. Büyük bir ihtimalle bu Ez-Zerkavi'nin biatı El-Libi tarafından Haziran civarı kabul edilmişse bile birleşmenin resmen ilanının dört ay daha sonraya sarktığını açıklamaktadır. Son olarak, dosyalar işaret etmektedir ki "iyi haberler" dünyaya Ekim ayında duyurulmuş olsa bile iki cemaat arasında kalan sorunlar sebebiyle süreç henüz tamamlanmamıştır. Kuşkusuz El-Libi, Ez-Zerkavi'nin mezhepçi gündemini Ez-Zevahiri'nin onaylamamasını Ez-Zerkavi'nin grubundan gizleme imtiyazını almıştı. O zamanları o halen Ürdünlü'nün "detaylı raporunu" bekliyordu ki Bin Ladin veya Ez-Zevahiri mesele hakkında nihai kararını versin. Bu El-Kaide'nin -ya da

en azından El-Libi ve resmi müşavere heyetinin- müzakere sürecinde uzlaşmaya ne kadar istekli olduğuna ışık tutmaktadır. Nitekim Ez-Zerkavi ile olan ihtilaflar birleşme sürecini hızlandırmak için örtbas edilmiş ve bu sorunların daha sonra çözülebileceği düşünülmüştür.

ŞERİATIN MUHAFIZLARI : https://t.me/smuhafizlari